

Instytut Pamięci Narodowej - Kraków

<https://krakow.ipn.gov.pl/pl4/fotorelacje/171793,W-Krakowie-pochowano-Mieczysława-Gila-działacza-Solidarnosci-z-Nowej-Huty-uczest.html>
17.05.2024, 17:22

W Krakowie pochowano Mieczysława Gila, działacza „Solidarności” z Nowej Huty, uczestnika obrad okrągłego stołu, parlamentarzystę

7 października 2022 r. odbyły się w Krakowie uroczystości pogrzebowe Mieczysława Gila. Jeden z przywódców „Solidarności” w Nowej Hucie, opozycjonista prześladowany i więziony w okresie PRL, uczestnik obrad okrągłego stołu, były poseł i senator, b. przewodniczący Obywatelskiego Klubu Parlamentarnego, odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności, zmarł 29 września.

Mszy żałobnej w kościele Niepokalanego Poczęcia NMP przy ul. Rakowickiej przewodniczył metropolita krakowski abp Marek Jędraszewski. Przed nabożeństwem prezydent Andrzej Duda przekazał na ręce rodziny Mieczysława Gila przyznany mu pośmiertnie Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski. Po mszy wojewoda małopolski odczytał list przesłany przez premiera Mateusza Morawieckiego.

Z kościoła karmelitów kondukt pogrzebowy przeszedł na cmentarz Rakowicki. Zmarły spoczął w Alei Zasłużonych. W ostatniej drodze Mieczysławowi Gilowi towarzyszył dyrektor Oddziału IPN w Krakowie dr hab. Filip Musiał, który złożył na grobie wieniec w imieniu prezesa Instytutu dr. Karola Nawrockiego.

Mieczysław Gil
(1944-2022). Fot.
Agnieszka Maślowska
(IPN)

Mieczysław Gil urodził się w 1944 w Gacach Słupieckich koło Staszowa. Po ukończeniu technikum w latach 1963-1982 pracował w Hucie im. Lenina w Krakowie. Od 1978 r. był redaktorem pisma zakładowego „Głos Nowej Huty”. W latach 1964-1981 należał do PZPR. W marcu 1968 r. został zawieszony na stanowisku mistrza za odmowę udziału w bojówkach mających pacyfikować manifestacje studenckie. Przed 1980 r. kolportował niezależne pismo „Robotnik” oraz ulotki Studenckiego Komitetu Solidarności.

W sierpniu 1980 r. uczestniczył w strajku, był rzecznikiem na Wydziale Stalowni Martenowskiej HiL. Od września 1980 r. w „Solidarności”. Wchodził w skład zarządu Komisji Robotniczej Hutników, doradzał KRH podczas rozmów i podpisywania porozumienia z dyrekcją. Został wiceprzewodniczącym MKZ Kraków (od grudnia MKZ Małopolska), odpowiedzialnym za sekcję prasy.

W styczniu został 1981 przewodniczącym MKZ, od 17 marca 1981 r. przewodniczący KRH, przedstawiciel HiL w Sieci. 17 V 1981 r. współorganizował biały marsz po zamachu na Jana Pawła II. W lipcu 1981 r. wybrany delegatem na I WZD Regionu Małopolska, delegat na I KZD i członek KK.

Po wprowadzeniu stanu wojennego uczestnik strajku w HiL w okresie 13-16 grudnia 1981 r., przewodniczący RKS „Solidarność” Regionu Małopolska. Po pacyfikacji huty pozostał w

ukryciu. Został zatrzymany 13 stycznia 1982 r. 25 lutego komunistyczny sąd skazał go na cztery lata więzienia. Został osadzony w ZK w Krakowie, Raciborzu, Strzelcach Opolskich, Kłodzku i Strzelinie. 25 listopada 1983 r. zwolniony na mocy amnestii. W III 1982 r. zwolniono go z pracy, a ZUS odmówił przyznania mu III grupy inwalidzkiej mimo udokumentowanej choroby.

Od 1983 r. współorganizował Duszpasterstwo Ludzi Pracy, był zaangażowany w msze za Ojczyznę, m.in. w Krakowie-Mistrzejowicach, Warszawie, Piekarach Śląskich, Tarnowie i Dębicy. W latach 1983-1989 utrzymywał się z rolnictwa.

W latach 1984-1989 był kilkadziesiąt razy zatrzymywany i przesłuchiwany. Od października 1986 r. prowadził jawną działalność na czele reaktywowanej KRH „Solidarności” (m.in. z Edwardem Edmundem Nowakiem, Janem Ciesielskim i Stanisławem Handzlikiem). W dniach 26 kwietnia – 5 maja 1988 r. uczestniczył w strajku w HiL. Wraz z Ciesielskim i Handzlikiem przejął kierowanie strajkiem. Po pacyfikacji protestu hutników został pobity i aresztowany. Zwolniono go po 14 dniach zwolniony na skutek interwencji przedstawicieli kurii.

Od 25 września 1988 r. działał w KKW, a później w KO przy Przewodniczącym „S” Lechu Wałęsie. 27 stycznia 1989 r. w Magdalence koło Warszawy uczestniczył w spotkaniu przygotowawczym do okrągłego stołu. Uczestnik obrad plenarnych okrągłego stołu oraz zespołu ds. gospodarki i polityki społecznej.

10 kwietnia 1989 r. znalazł się w Małopolskim Komitecie Obywatelskim. W latach 1989-2004 był ponownie zatrudniony w HiL (od 1990 r. Huta im. Tadeusza Sendzimira). W latach 1989-1992 pełnił funkcję przewodniczącego KRH w HiL.

W latach 1989-1991 poseł z listy KO „S”. 1990-1992 delegat na WZD Regionu Małopolska i KZD „S”. W 1990 r. współzałożyciel Stowarzyszenia Wspólnota Polska, od III 1990 w redakcji dziennika „Czas Krakowski”. W latach 1991-1993 poseł z listy Krakowska Koalicja Solidarni z Prezydentem. W 1993 redaktor naczelny dziennika „Nowa Gazeta”. 1996-1999 w Partii Chrześcijańskich Demokratów, 1999-2002 w Porozumieniu Polskich Chrześcijańskich Demokratów, szef struktur małopolskich.

W latach 1998-2002 radny Sejmiku Województwa Małopolskiego z listy AWS. Od 2005 doradca prezesa w Agencji Rozwoju Przemysłu w Warszawie, prezes Stowarzyszenia Polskich Chrześcijańskich Demokratów.

Odnaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2006) oraz Krzyżem Wolności i Solidarności (2017).

Na podstawie biogramu w Encyklopedii Solidarności